

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Mierová č. 23, Bratislava, proti odporcovi: **J. P. S., s.r.o., R.**, o vykonateľnosť rozhodnutia cudzieho správneho orgánu, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre, č.k. 19Sp/60/2008-9 zo dňa 30.05.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre, č.k. 19Sp/60/2008-9 zo dňa 30.05.2008 **z r u š u j e a v r a c i a** vec Krajskému súdu v Nitre na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre zastavil konanie o návrhu navrhovateľa na rozhodnutie o vykonateľnosti rozhodnutia cudzieho správneho orgánu z dôvodu, že návrh v predmetnej veci podľa § 250w ods. 1 O.s.p nepodala oprávnená osoba, t.j. osoba, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide, a súčasne navrhovateľ nenavrhol, aby súd rozhodol o tom, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné na území Slovenskej republiky. Navrhovateľ takúto osobu neuvádzal a nepreukázal ani na základe čoho by bol oprávnený takýto návrh na výkon cudzieho správneho orgánu podať.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ včas odvolanie. Navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu vyhovie. Namietal, že na odstránenie tejto vady, doplnenie a opravu návrhu, nebol podľa § 43 O.s.p. súdom vyzvaný. K skutočnosti, že bol oprávnený podať návrh na vykonateľnosť cudzieho správneho rozhodnutia uviedol, že „... *úprava možnosti výkonu rozhodnutí cudzích správnych orgánov úzko súvisí s existujúcimi záväzkami, ktoré pre Slovenskú republiku vyplývajú z medziná-*

rodných zmlúv. Tieto záväzky spočívajú v povinnosti vykonávať rozhodnutia cudzích správnych orgánov a rozhodnutia cudzích súdov vo veciach, o ktorých rozhodujú správne orgány.

Smernica rady 76/308/EHS z 15.03.1976 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, odvodov, daní a ďalších opatrení v znení neskorších zmien a doplnkov (teda aj v znení Zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii) stanovuje v článku 1 pravidlá, ktoré majú byť zapracované do zákonov alebo iných právnych predpisov a administratívnych opatrení členských štátov za účelom zaistenia refundácie pohľadávok uvedených v článku 2, pričom ide o pohľadávky ktoré vznikli v inom členskom štáte. V článku 2 tejto smernice sú uvedené druhy pohľadávok, ktoré táto smernica upravuje (importné a exportné clá, spotrebné dane, daň z pridanej hodnoty a pod.). Podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice, dokument umožňujúci vymáhanie pohľadávky sa priamo rozpozná a automaticky sa bude považovať za dokument umožňujúci vymáhanie pohľadávky členského štátu, v ktorom sa požiadaný orgán nachádza. Podľa odseku 2 tohto článku, napriek prvému odseku dokument umožňujúci vymáhanie pohľadávky môže byť podľa potreby a v súlade s ustanoveniami platnými v členskom štáte, v ktorom sa požiadaný nachádza, akceptovaný, uznaný, doplnený alebo nahradený dokumentom oprávňujúcim vymáhanie na území tohto členského štátu. Do troch mesiacoch od prijatia žiadosti sa členské štáty vynasnažia o vybavenie tohto akceptovania, uznania, doplnenia alebo náhrady.

Na základe vyššie uvedenej smernice, ako aj Smernice Komisie 2002/94/ES z 9.12.2002, ustanovujúcou potrebné pravidlá vykonávania určitých ustanovení smernice Rady 76/308/EHS o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok týkajúcich sa určitých poplatkov, ciel, daní a iných opatrení v znení neskorších zmien a doplnkov vychádzajúc z povahy smernice, ako prameňa európskeho práva, ktorá je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, so zreteľom na cieľ, ktorý má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov je ponechaná na vnútroštátne orgány, bol Národnou radou SR schválený zákon č. 446/2002 Z. z., účinný ku dňu 01.01.2003.

Predmetom úpravy zákona č. 446/2002 Z.z. je postup a podmienky, za ktorých príslušný orgán Slovenskej republiky poskytuje, požaduje alebo prijíma pomoc pri vymáhaní niektorých finančných pohľadávok a to na základe medzinárodnej zmluvy,

ktorou je Slovenská republika viazaná, ako aj na základe zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii vo vzťahu k členským štátom Európskej únie, V § 3 písm. a/ až i/ sú stanovené pohľadávky (napr. pohľadávky, ktoré vznikli v súvislosti s daňou z pridanej hodnoty, so spotrebnou daňou, s clom a inými platbami vymeranými pri dovoze a vývoze tovaru), na ktoré sa vzťahuje pomoc pri vymáhaní pohľadávok ktorou sa rozumie poskytovanie, požadovanie alebo prijímanie informácií potrebných na vymáhanie alebo zabezpečovanie vymáhania pohľadávky.

Podľa § 6a ods. 1, 2 a 3 zákona č. 446/2002 Z.z., pohľadávka iného zmluvného štátu sa vymáha rovnako ako pohľadávka Slovenskej republiky. Na účely vymáhania pohľadávky sa písomnosti vydané podľa právneho poriadku zmluvného štátu považujú za písomnosti vydané podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak nie je ustanovené inak. **Ak treba tieto písomnosti doplniť (podľa názoru Colného riaditeľstva SR možno pod toto slovné spojenie subsumovať aj doplnenie písomnosti správneho orgánu vydané v zmluvnom štáte o vykonateľnú doložku Krajského súdu v Slovenskej republike podľa § 250w a nasl., O.s.p.) alebo nahradiť inými písomnosťami, doplnenie alebo nahradenie týchto písomností zabezpečí príslušný orgán Slovenskej republiky v lehote 3 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti o vymáhanie pohľadávky. Podľa § 250w a nasl. O.s.p., možno nariadiť výkon cudzieho správneho rozhodnutia na návrh osoby, o ktorej právo v cudzom rozhodnutí ide, len v prípade, ak krajský súd rozhodne, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné.**

Z uvedeného vyplýva názor odvolateľa, že príslušný orgán Slovenskej republiky – Colné riaditeľstvo SR (Ministerstvo financií SR poverilo Colné riaditeľstvo SR v súlade s § 4 ods. 2 zákona č. 446/2002 Z.z. na poskytovanie, požadovanie alebo prijímanie vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávky s účinnosťou od 15.2.2005) je osobou, o ktorej právo v cudzom správnom rozhodnutí ide a teda je osobou, ktorá podáva návrh na začatie súdneho konania vo veci vykonateľnosti rozhodnutí cudzích správnych orgánov podľa § 250w a nasl. O.s.p.

Odvolateľ v prílohe odvolania zaslal Uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 3 Sžf 27/2007 zo dňa 21.11.2007 ktorý povinnosť správnych orgánov podávať návrh vykonateľnosti cudzích správnych rozhodnutí deklaroval v svojom rozhodnutí.

Odvolaťel ku skutočnosti, že podľa názoru krajského súdu neuviedol v podaní zo dňa 25.3.2008 návrh, aby súd rozhodol, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné na území Slovenska uvádza, že z písomnosti zn. 22175/2008-1455 zo dňa 25.03.2008 „Žiadosť o posúdenie cudzieho správneho rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ podal návrh na súdne rozhodnutie vo veci vykonateľnosti rozhodnutí Ministerstva financií Poľskej republiky zn. 166/V2007/RWN a č. 141/C/2007/RWN, čo vyplýva zo strany 2 predmetného podania. Súčasne navrhovateľ pripojil prílohy relevantné na rozhodnutie vo veci.

Odvolaťel považuje predmetné uznesenie za nesprávne z dôvodu, že sa považuje za osobu, o ktorej právo v cudzom rozhodnutí ide v súlade s vyjadrením a analýzou uvedenou v odvolaní. Taktiež považuje predmetné rozhodnutie za nesprávne z dôvodu, že podanie odvolateľa zn. 22175/2008-1455 zo dňa 25.3.2008 obsahovalo návrh, aby Krajský súd v Nitre rozhodol, že jemu predložené cudzie správne rozhodnutia sú vykonateľné na území Slovenskej republiky. Ak by krajský súd usúdil, že podanie nemá predpísané náležitosti, mal navrhovateľa vyzvať podľa § 43 O.s.p. na odstránenie nedostatkov podania s uvedením, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p) preskúmal vec podľa § 246c, § 214 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2, písm. c/ O.s.p. a napadnuté uznesenie podľa § 221 ods.1, písm. f/ O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 3 O.s.p. vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Najvyšší súd konštatuje, že návrh na začatie konania podaný navrhovateľom podľa § 250w ods. 1 O.s.p. je súčasťou vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok poskytovanej navrhovateľom cudzím správnym orgánom podľa zák.č. 446/2002 Z.z., preto je nevyhnutné ust. § 250w ods. 1 O.s.p. vykladať v súvislosti s ust. § 6a ods. 3 zák.č. 446/2002 Z.z.. Najvyšší súd sa stotožňuje s výkladom prezentovaným navrhovateľom v odvolaní, že pod ust. § 6a ods. 3 O.s.p. podaným návrhom podľa § 250w ods. 1 O.s.p. ide v danom prípade o doplnenie písomností o súdne rozhodnutie o vykonateľnosti cudzieho exekučného titulu. Oprávnenou osobou v danom prípade je navrhovateľ Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, ktorý úkon zabezpečuje ako súčasť vymáhania pohľadávky vo vlastnom mene. Na základe fikcie ustanovenej v § 6a ods. 2 zák.č. 446/2002 Z.z. sa v zmysle § 250w ods. 1 O.s.p. na Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky hľadí

ako na osobu, o ktorej právo ide, t.j. ako keby právo vykonával sám vyrubením povinnosti vlastným rozhodnutím.

Najvyšší súd sa stotožnil so súdom prvého stupňa, že navrhovateľ musí sformulovať petit návrhu – t.j. presný výrok uznesenia. Formulovanie petitu je súčasťou dispozičného oprávnenia účastníka konania. Petit vyplýva ust. § 250x O.s.p. Najvyšší súd ďalej zistil, že návrh neobsahuje skutkové tvrdenia z ktorých by súd prvého stupňa zistil splnenie podmienok pre rozhodnutie podľa § 250x písm. a/ – d/ O.s.p.

Podľa § 250x O.s.p. súd rozhodne, že cudzie správne rozhodnutie je vykonateľné v Slovenskej republike, ak

- a) je vykonateľné v štáte, v ktorom bolo vydané,*
- b) rozhodovanie vo veci nepatrilo do právomoci správnych orgánov Slovenskej republiky,*
- c) osobe, o ktorej povinnosť v cudzom správnom rozhodnutí ide, nebola postupom cudzieho orgánu odňatá možnosť riadne sa zúčastniť na konaní, najmä ak bola riadne oboznámená o začatí konania a predvolaná na vypočutie,*
- d) sa v ňom ukladá plnenie, ktoré je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky prípustné alebo vykonateľné, alebo nie je inak v rozpore s verejným poriadkom.*

Splnenie týchto podmienok musí tvrdiť a súdu prvého stupňa preukázať navrhovateľ.

Na odstránenie týchto nedostatkov, ktoré sú odstrániteľnými vadami návrhu na začatie konania nebol navrhovateľ súdom prvého stupňa vyzvaný (§ 43 O.s.p.). Najvyšší súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Kvalitatívne ide o vady, ktoré nemožno odstrániť v štádiu odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 30.septembra 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková